ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד | פרשת "**וישלח**" | תשפ"ז

"וישלח" (ל"ב ד'). ידוע כי המלה 'וי' מרמזת על עצבות, ואין לאף יהודי להיות בעצבות אלא בשמחה כמש"כ "עבדו את ד' בשמחה" (תהלים ק' ב'), לכן צריך כל יהודי לדעת "וי- שלח" את העצבות שלח ממך.
(רבי נפתלי מרופשיץ)

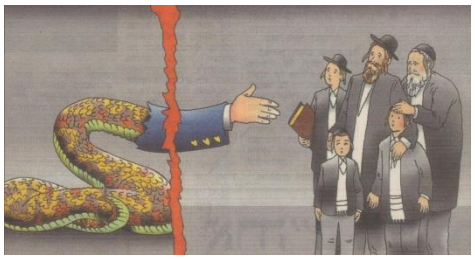
*

"ארצה שעיר" (ל"ב ד'). רש"י: לארץ שעיר, כל תיבה שצריכה 'למד' בתחילתה הטיל לה הכתוב 'האי' בסופה. ולכאורה אם צריכים להוסיף אות אחת, מה ההבדל אם בהתחלה או בסוף? אלא מכאן למדים שיש למעט בדיבור, ואפילו דבר שיצטרך לבסוף לדבר - אעפ"כ כל זמן שיכול להתאפק - לא ידבר.
(רבי מנחם מוורקי)

*

"ויירא יעקב מאד ויצר לו" (ל"ב ח'). ידוע מאמר החסיד ב'חובת הלבבות': אני מתבייש מהאלקים שיראה אותי מפחד ממישהו חוץ ממנו. לכן כאשר יעקב פחד מעשו, מיד התחרט על כך וצר היה לו על זה שפחד מפני אדם חוץ מהשי"ת. וזה: "ויירא יעקב מאד" כשראה יעקב שיש לו יראה מפני עשו, מיד "ויצר לו" צר היה לו עד למאד על זה.
(אהבת שלום)

*

"הצילני נא מיד אחי מיד עשו" (ל"ב י"ב). מדוע אמר יעקב "מיד אחי", וכי השי"ת לא יודע שעשו הוא אחיו? אלא יעקב אבינו ביקש מהשי"ת: הצילני מאיש כזה הנראה כלפי חוץ כידידי אחי ורעי, אולם באמת בפנימיותו הוא עשו.
(אמרי חיים)

*

"ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו" (ל"ב י"ד). מדוע נאמר "מן הבא בידו" ולא נאמר "וישלח יעקב מנחה לעשו"? אלא לכאורה מדוע היה צריך יעקב לשלוח מנחה לעשו, הרי ידוע שהיה כוחו גדול שנצח למלאך, ומדוע יתייירא מעשו וישלח לו מנחה מיגיע כפו שהרוויח בצער אצל לבן כמש"כ "הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותִדד שנתי מעיני" וכו'? אלא ידוע מעשה יעקב שלקח מקלות ופצל בהן פצלות לבנות ושם אותן ברהטים בשקתות המים וכאשר באו הצאן לשתות וראו זאת ע"ז ילדו עקודים נקודים וטלאים (ל' ל"ח). וכמו שלבן החליף משכרתו עשרת מונים כך גם יעקב עשה בצדק דין לנפשו להציל את שלו ("ועם עקש תתפתל" תהלים י"ח כ"ז), אך יעקב שהיה בחיר האבות, לפי שעשה מעשה בידו לישועתו ולא סמך עצמו על ישועת ד', התחרט ולא רצה ליהנות ממעשה ידיו ושלחם לעשו. וזה: "ויקח מן הבא בידו" לקח מהצאן שבא מכח ידו ובעשייתו, ושלחם "מנחה לעשו" ולא רצה ליהנות מהם.
(סדורו של שבת)

*

"ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר" (ל"ב כ"ה). כאשר יהודי מתאחד עם חבריו בעשיית המצוות ובלימוד התורה אין יצה"ר שולט בו. משא"כ אם פורש מהם והולך לבדו, אזי בודאי יצה"ר יתגבר עליו. וזה מה שנאמר: "ויותר יעקב לבדו" כאשר יעקב נשאר לבדו ולא היה עם הרבים, אזי "ויאבק איש עמו" שרו של עשו שהוא היצה"ר התחיל להאבק עמו.
(מעש"ת)

לע"נ מרת **סימה חיה ב"ר משה** ע"ה (טירר) נלב"ע י"ח כסלו תשס"ו ת.נ.צ.ב.ה

בס״ד

״הצילני נא מיד אחי מיד עשו״

מאז היותנו לעם, עומדים עלינו לכלותינו, ובכל דור ודור נכשלים שונאינו, ולעולם לא יצליחו לבצע את זממם. ומהי טעותם?

משל: למלך שהיה לו מנגן, אמן בפריטה עלי נבל, היה מצהיל את רוח המלך בנגינתו הנפלאה. כבדו המלך כבוד גדול והעשירו עושר רב. התקנא בו אחד מעבדי המלך וארב לו במקום סתר, התנפל עליו ושבר את אצבעותיו.

בא הנגן חבוש אצבעות. חרה אף המלך והורה לאתר את האשם ולהעניש בכל חומר הדין - ומיד פנו לחפש מנגן אחר, לבל תושבת שמחת המלך. הנגן הראשון - עם כל החבה שהגה לו המלך והטובות שהרעיף עליו - שב לביתו ונשכח מלב המלך.

עברו שנים ובן המלך גדל ולמד אף הוא לפרוט על נבל. אמנם לדרגת אמן לא הגיע ונגינתו חסרה את הליטוש והברק, אבל המלך אהב לשמוע את נגינתו ושמח מאד לצלילי הנבל.

שוב התעוררה קנאת העבד והוא ערב לבן המלך ושבר את אצבעותיו. עתה - לא זו בלבד שחמת המלך התעוררה בכפלים והוא לא נח ולא שקט עד שמצאו את העבד ועשו בו שפטים כראוי לשולח יד בבן המלך - אלא שלא מינו נגן אחר. טובי הרופאים נצטוו לטפל בו, לרפאו ולהשיבו לאיתנו, כדי שיוכל להמשיך ולפרוט כבראשונה ולשמח את אביו בנגינתו.

הנמשל: לולי היינו בניו של הקב״ה אלא היינו רק בבחינת **עבדים** המשרתים לפניו, יתכן שהיו הרשעים ואומות העולם מצליחים, חלילה, במזימתם להחטיאנו, לבטלנו מן התורה והמצוות ולגזור עלינו שמד כדי לנתק את מוסרות האהבה בינינו לבין הקב״ה. אבל אנחנו **בנים** למקום - ומה מאד תגדל חמת הקב״ה על הקוצצים את ידי בניו ומונעים בעדם מלשורר לפני אביהם שבשמים. (באר מים חיים פר׳ מטות)

* * *

״יעקב - ישראל״

בפרשת השבוע נאמר ליעקב אבינו ״לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל״ (ל״ב כ״ט). למדים אנו כי יעקב קבל את שמו השני ״ישראל׳ כאשר התגבר על שרו של עשו (שהוא היצה״ר השטן), לכן ידוע כי השם ״ישראל׳ הוא שם חשיבות וגדולה.

כל אחד אשר בשם **ישראל** יכונה צריך הוא לראות שאכן שם זה יהיה מתאים לו לפי התנהגותו, כי זאת רמז השי״ת כאשר אמר ליעקב ״כי אם ישראל יהיה שמך״ שכל אחד מישראל ישתדל שיהיה ראוי לשם זה.

כן מפרשים מה שאנו אומרים (תהלים קל״ה ד׳): ״כי יעקב בחר לו י- ה״ השי״ת בחר לו את יעקב (ולא את עשו), אבל ״ישראל לסגולתו״ השי״ת רוצה שכל אחד יגיע משם ״יעקב״ לשם ״ישראל״, להיות עם סגולה כמש״כ (שמות י״ט ה׳) ״והייתם לי סגולה״.

וזה הרמז מה שאנו אומרים בתפלה (דה״י א׳ - ט״ז י״ג): ״זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו״, השי״ת בחר את יעקב לו לעם, אבל עיקר כוונתו היתה שזרעו יקראו ״**ישראל עבדו**״, וכמו שאחז״ל (יומא פ״ו): ״ואהבת את ד׳ אלקיך״ שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש ת״ח ומשאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרים עליו אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה...פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר (ישעי׳ מ״ט ג׳) ״ויאמר לי **עבדי** אתה **ישראל** אשר בך אתפאר״.

לזה אדם זוכה ע״י שמתגבר על היצה״ר הוא השטן (כי כאשר מוסיפים ל׳יעקב׳ שזה מנין 182, את מנין ׳שטן׳ שזה מנין 359, מתקבל המנין ׳**ישראל**׳ 541), אז הוא זוכה לשם ישראל.

כיצד מתגברים על היצה״ר? אלא מעשה אבות סימן לבנים, וכמו שיעקב אבינו התקין עצמו לג׳ דברים לפני פגישתו עם עשו, לדורון, לתפלה, ולמלחמה, כך צריכים אנו להתחזק בג׳ דברים אלו נגד היצה״ר. וזה הרמז בפסוק ״ואהבת את ד׳ אלקיך, בכל לבבך״ - תפלה, ״בכל נפשך״ - מלחמה, ״ובכל מאדך״ - דורון. (שפ״א)

(באר יחיאל)

אין זכיה כתורה

ביום ט״ז חשון נערך ב׳רשת הכוללים׳ יום שכולו תורה להצלחת המערכה על עתיד עוה״ת בארה״ק ובה למדו 10 שעות ברציפות כ-130 אברכים מפארי ׳רשת הכוללים׳. **בבוקרו של יום זכינו שכ״ק אדמו״ר שליט״א הטריח עצמו לבוא ולסקור במו עיניו את ההיכל המלא והגדוש, ובמשך זמן מה עמד אדמו״ר שליט״א ונהנה מקול התורה המהדהד ברחבי קריה. וביציאה מן ההיכל אף סקר את תיבת הטלפונים בה הפקידו האברכים שיחי׳ את מכשירי הסלולר ע״מ שלא יופרעו מאווירת היום.**

לאורך כל היום טרחו בהנהלת ׳רשת הכוללים׳ לכל הצרכים הגשמיים החל מהגשת ׳פת שחרית בהרחבה׳, ׳סעודת צהרים׳ עשירה ומזינה, וכן מיני תרגימא - מזונות ופירות ושתיה לאורך כל שעות היום בסיומו של סדר כביר זה נעמדו האברכים היקרים לריקודי קודש, להביע את ריגשי הלב אשר זכו האברכים להשליך מעליהם את כל הבלי עוה״ז ולהתנתק מכל העולם וחדשותיו.

לאות הערכה וכבוד הוענק לכל משתתף מלגה בסך 500 ₪, עלות המענקים – 65,000 ₪, מחציתם נתרמה ע״י הרה״ח ר׳ **מנחם מענדיל פרוכטר** הי״ו, **עלות הוצאות הכיבוד במהלך הסדר - 8,000 ₪,** נודב ע״י משפחת סולומון וטעסלער.

כ״ק מרן אדמו״ר שליט״א בסיור בהיכל הכולל
יחד עם מנהל הכולל הרה״ח ר׳ **ברוך ראובן שוורץ** הי״ו

הרה״ג ר׳ **חיים משה לבי** הי״ו דיין בבי״ד ׳הישר והטוב׳
בשיעור בענייני שכנים

כ״ק אדמו״ר שליט״א בשיח
עם המו״צ הרה״ג ר׳ **ישראל פרץ פרידמן** שליט״א

(קול ברמה)

בעזהשי"ת

מנחם מענדיל האגער

בהרה"צ מוהר"ם מוויזניץ זללה"ה

קרית ווזניץ, קייאמישא לעיק

Rabbi Mendel Hager

19 Gold Ter.

Kiamesha Lake, NY 12751

יום ה' לסדר עם ברוך יהיו (תצלות)

שנת תשפ"ב לפ"ק

שלום רב לאוהבי תורה הק' היקרים והחשובים אשרכים ובחורי חמד הי"ו

דקהלה קדישא פרעמישלאן - ווייזניץ תיפה יצ"ו

תחת פקודו והדרכתו של שר כלל מרן אדמו"ר מסדרס - ווייזניץ שליט"א

ה' יאריך ימיו ושנותיו בנעימים

בזאתי בזה להביע רגשי לבבנו אודות הקידוש שם שעשיתם מי המקבץ

של למעלה שעות רבבות בני בתעונת הסגר, שלמעלה עין יפכם רבבו

עבדם של שעות והתעדה נפלאה, וכוחיתם לעשות נחת צדוק להשי"ת

ואין לנו שור רק התורה הקדושה והוא שעמדה לאבותינו ולנו,

וכידוע שהי' מרגלא בפומיה של אבותיהקק בי"ט שכהיום אין לנו עבד

אחרית רק למען התורה, כי הם חיינו ואורך ימינו

וברכתי בדופה לכולכם שתקבו להמשיך בהתעדת התורה הקדושה ומצוותיה

ולהרבות כבוד שמים מתוך שמחה ונחת והרחבת הדעת ותקבו לכל

הברכות האמורות בתורה בפנים תיי ומצוני רוחני עדי נזכה לראות בשמחתכם

של ישראל ויתקיים קרן התורה וישראל בבניהם מלכא משיחא בקרוב

הכ"ד בזה בעתרה ומצפה לישועתי"ה באהרה

נקי מנחם מענדיל האגער

קבלת מכתבים מוויזניץ בקהלה